

OVERENSKOMST MELLEM FÆRØERNE OG GRØNLAND TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUE-SKATTER.

Kapitel I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, som er bosat på Færøerne, i Grønland eller i begge de kontraherende lande.

Artikel 2

De af overenskomstens omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på en af de kontraherende landes, deres politiske underafdelingers eller lokale myndigheders vegne uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Uanset bestemmelserne i andre artikler i overenskomsten finder denne ikke anvendelse på indkomst og formue vedrørende foretagender, som driver virksomhed i henhold til koncession efter lov om mineralske råstoffer i Grønland eller Løgtingslóg um kolvetnisvirksemi (Kulbrintevirksomhedsloven).

3. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

4. De pågældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

(a) på Færøerne:

skatten til landskassen,

skatten til kommunerne,

kirkeskatten,

udbytteskatten,

royaltyskatten,

renteskatten og

skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven.

(b) i Grønland:

landsskat,

særlig landsskat,

kommuneskat,

fælleskommunal skat,
selskabsskat,
udbytteskat og
kulbrinteskatt.

5. Overenskomsten skal finde anvendelse også på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der måtte blive pålagt efter datoen for underskrivelsen af overenskomsten som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Ved slutningen af hvert år skal de kompetente myndigheder i de kontraherende lande give hinanden underretning om ændringer, som er blevet foretaget i deres respektive skattelove.

Kapitel II *Definitioner*

Artikel 3 *Almindelige definitioner*

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

udtrykket "Færøerne" forstås som det færøske territorium, herunder territorialfarvand og kontinentalsokkel;

udtrykket "Grønland" forstås som det grønlandske territorium, herunder territorialfarvand og kontinentalsokkel;

udtrykket "land" forstås som Færøerne eller Grønland, alt efter hvad sammenhængen kræver;

udtrykket "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;

udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

udtrykkene "foretagende i et kontraherende land" og "foretagende i det andet kontraherende land" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er bosat i et kontraherende land, og et foretagende, som drives af en person, der er bosat i det andet kontraherende land;

udtrykket "international trafik" betyder enhver transport med et skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i et kontraherende land, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i det andet kontraherende land;

udtrykket "kompetent myndighed" betyder:

1) på Færøerne: Landsstyremanden for Skatteanliggender,

2) i Grønland: Landsstyremedlemmet for Økonomi,

eller den myndighed i de to lande, som bemyndiges til at behandle spørgsmål vedrørende denne overenskomst.

2. Ved anvendelsen af overenskomsten til enhver tid af et kontraherende land skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som

det har på dette tidspunkt i henhold til dette lands lovgivning om de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver betydning i de skattelove, der anvendes i dette land, skal gå forud for den betydning, dette udtryk måtte være tillagt i dette lands anden lovgivning.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst anvendes udtrykket "bosat i et af de kontraherende lande" på enhver person, som i henhold til lovgivningen i dette land er fuldt skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller et andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter tillige hjemmestyret, enhver politisk underafdeling og lokal myndighed. Dog omfatter udtrykket ikke en person, som er skattepligtig til det pågældende land udelukkende af indkomst fra kilder i dette land, eller formue, der befinder sig dér.

2. Hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 anses for bosat i begge de kontraherende lande, skal følgende regler gælde:

han skal anses for kun at være bosat i det land, i hvilket han har en fast bolig til rådighed. Såfremt han har en fast bolig til rådighed i begge lande, skal han anses for kun at være bosat i det land, med hvilket han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser;

kan det ikke afgøres, i hvilket af de to lande han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller har han ikke en fast bolig til sin rådighed i nogen af landene, skal han anses for kun at være bosat i det land, i hvilket han sædvanligvis opholder sig;

kan det ikke afgøres, i hvilket af de kontraherende lande han sædvanligvis opholder sig, vil de kompetente myndigheder i de to kontraherende lande afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 anses for bosat i begge de kontraherende lande, skal vedkommende anses for kun at være bosat i det land, i hvilken den virkelige ledelse har sit sæde.

4. Dødsboer anses for at være bosat i det kontraherende land, hvor afdøde i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel skal anses for at have været bosat ved dødsfaldet.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, hvor foretagendets virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" skal navnlig indbefatte:

et sted, hvorfra foretagendet ledes;

en filial;

et kontor;

en fabrik;

et værksted;

en grube, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller et sted, hvor naturforekomster, herunder is og vand, udvindes eller forsøges udvundet;

stedet for et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde af mere end 3 måneders varighed i sammenhæng;

udøvelse af tilsynsvirksomhed i mere end 3 måneder i sammenhæng ved et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde.

3. Udtrykket "fast driftssted" skal ikke indbefatte:

anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;

opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;

opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdning eller forædling hos et andet foretagende;

opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller fremskaffe oplysninger til foretagendet;

opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende i reklameøjemed, til indsamling af oplysninger, til videnskabelig forskning eller til udøvelse af lignende virksomhed, der for foretagendet er af forberedende eller hjælpende art.

4. Såfremt en person udfører virksomhed i det ene kontraherende land for et foretagende i det andet kontraherende land, bortset fra en sådan uafhængig repræsentant, som omfattes af stk. 6, skal dette anses for et fast driftssted for foretagendet i det førstnævnte land, såfremt:

han i dette land har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre hans virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet, eller

han ikke har nogen sådan fuldmagt, men i dette førstnævnte land har et varelager, som tilhører foretagendet, af hvilket han regelmæssigt effektuerer bestillinger på foretagendets vegne.

5. Et forsikringsforetagende i det ene kontraherende land skal anses for at have et fast driftssted i det andet kontraherende land, hvis det opkræver præmier i dette andet land eller forsikrer risici i dette gennem en der bosat medarbejder eller repræsentant.

6. Et foretagende i det ene kontraherende land anses ikke for at have et fast driftssted i det andet kontraherende land, blot fordi det driver forretning i dette land gennem en mægler, en kommissionær eller en anden uafhængig repræsentant, som handler inden for rammerne af sin sædvanlige forretningsvirksomhed. Hvor imidlertid en sådan repræsentants virksomhed helt eller i alt væsentligt er knyttet til ovennævnte foretagende, skal han ikke anses for en uafhængig repræsentant af førnævnte art.

7. Den omstændighed, at et selskab, bosat i det ene kontraherende land, behersker eller beherskes af et selskab, som er bosat i det andet kontraherende land, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver forretningsvirksomhed i det andet kontraherende land, skal ikke i sig selv bevirke, at ét af de to selskaber anses for fast driftssted for det andet.

8. Et kreditforeningsforetagende i det ene kontraherende land skal anses for at have fast driftssted i det andet kontraherende land, hvis det foretager udlån i dette andet land gennem en der bosat

medarbejder eller repræsentant.

Kapitel III *Beskatning af indkomst*

Artikel 6 *Indkomst af fast ejendom*

1. Indtægter af fast ejendom (herunder indkomster fra landbrug), der oppebæres af en person, bosat i et kontraherende land, der er beliggende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.
2. Udtrykket "fast ejendom" skal tillægges den betydning, som det har i henhold til lovgivningen i det af de kontraherende lande, i hvilken ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug, rettigheder på hvilke den almindelige lovgivning om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, såvel som rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly anses ikke som fast ejendom.
3. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning, bortforpagtning eller enhver anden form for udnyttelse af fast ejendom.
4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7 *Fortjeneste ved forretningsvirksomhed*

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i et kontraherende land kan kun beskattes i dette land, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i det andet land, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.
2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 3 skal der, når et foretagende i det ene kontraherende land driver erhvervsvirksomhed i det andet kontraherende land gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver af de kontraherende lande til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende betingelser, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.
3. Ved ansættelse af et fast driftsstedes fortjeneste skal det være tilladt at fradrage udgifter, som er afholdt til gavn for det faste driftssted, herunder udgifter til ledelse og almindelig administration i øvrigt, hvad enten de afholdes i det land, hvor det pågældende faste driftssted er beliggende eller

andre steder.

4. I det omfang, det har været sædvane i et kontraherende land at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på basis af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stk. 2 udelukke det pågældende kontraherende land fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på basis af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal imidlertid være af en sådan art, at den fører til resultater, der er i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i denne artikel.
5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi det faste driftssted har foretaget vareindkøb for foretagendet.
6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der skal henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er gode og fyldestgørende grunde for en anden fremgangsmåde.
7. Hvor en fortjeneste indeholder indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Indkomst ved skibs- og luftfart

1. Indkomst ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i det kontraherende land, i hvilket foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
2. Indkomst ved skibs- og luftfartsvirksomhed, der udøves udelukkende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet kontraherende land.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder også anvendelse på indkomst, som oppebæres gennem deltagelse i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Associerede foretagender

1. I tilfælde, hvor et foretagende i det ene kontraherende land direkte eller indirekte deltager i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af et foretagende i det andet kontraherende land, eller samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af såvel et foretagende i det ene kontraherende land som et foretagende i det andet kontraherende land og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.
2. I tilfælde, hvor et kontraherende land til indkomsten for et foretagende i dette land medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - indkomst, som et foretagende i det andet kontraherende land

er blevet beskattet af i dette andet land, og den således medregnede indkomst er indkomst, som ville være tilfaldet foretagendet i det førstnævnte land, hvis de vilkår, der er aftalt mellem foretagenderne, havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal dette andet land foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af indkomsten, hvis dette andet land anser reguleringen for at være berettiget såvel i princippet som i spørgsmålet om beløbet. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kompetente myndigheder i de kontraherende lande skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er bosat i det ene kontraherende land, til en person, som er bosat i det andet kontraherende land, kan beskattes i begge de kontraherende lande.
2. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, andelsbeviser eller - bortset fra gældsfordringer - andre rettigheder til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, som ifølge skattelovgivningen i det kontraherende land, hvori det udbetalende selskab er bosat, beskattes på samme måde som indkomst fra aktier.
3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan de kompetente myndigheder i de to kontraherende lande aftale, at udbytte, som tilfalder en i aftalen navngiven institution, der i medfør af lovgivningen i det kontraherende land, hvor institutionen er bosat, er fritaget for beskatning af udbytte, skal være fritaget for den i det andet kontraherende land gældende beskatning af udbytte fra selskaber i dette andet land.
4. Uanset artikel 4, stk. 3, kan udbytte fra et selskab, der er registreret i det ene kontraherende land, beskattes i dette land. Hvis udbyttmodtageren er bosat i det kontraherende land, hvor selskabet er registreret, kan udbyttet kun beskattes i dette land. Det udbetalende selskab er kun indeholdelsespligtig til det kontraherende land, hvor det er registreret.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra et kontraherende land, og som betales til en i et andet kontraherende land bosat person, kan kun beskattes i dette andet land, hvis denne person er den retmæssige ejer af renterne.
2. Såfremt renternes retmæssige ejer er bosat i et kontraherende land og har et fast driftssted eller et fast sted i det andet kontraherende land end det, i hvilken han er bosat, og den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med erhvervsvirksomhed, som drives fra det faste driftssted, respektive frit erhverv, som udøves fra det faste sted, skal, uanset bestemmelserne i stk. 1, renter, som hidrører fra et kontraherende land og betales til en sådan retmæssig ejer, beskattes i overensstemmelse med bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 i det kontraherende

land, hvori det faste driftssted, henholdsvis det faste sted, er beliggende.

3. Udtrykket "rente" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, som ikke er udbytte i henhold til art. 10, stk. 2, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke.

Udtrykket omfatter især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

4. Såfremt en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den retmæssige ejer af renten, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer af renten, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hvert af de kontraherende lande under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra det ene kontraherende land, og betales til en person der er bosat i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i det kontraherende land, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i dette land, men den skat, der pålægges, må ikke overstige 25 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film og bånd til radio- eller fjernsynsudsendelser, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller hemmelig fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor royalties oppebæres af en person, der er bosat i det ene kontraherende land, og som i det andet kontraherende land, hvorfra nævnte royalties hidrører, udøver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i dette andet land fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 og artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra det ene kontraherende land, hvis de betales af landsstyret, af lokale myndigheder eller af en person, der er bosat i dette kontraherende land. Hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er bosat i den ene kontraherende land eller ej, imidlertid i det ene kontraherende land har et fast driftssted eller udøver frit erhverv fra et fast sted, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royalties er stiftet, og sådanne royalties afholdes af det faste

driftssted eller det faste sted, skal de anses for at hidrøre fra det kontraherende land, hvor det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægger, og den, der modtager nævnte royalties, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de erlagte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de erlægges, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hvert af de kontraherende lande under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

Artikel 13

Fortjeneste ved afståelse af formuegenstande

1. Fortjeneste, der oppebæres af en person, bosat i det ene kontraherende land, ved afståelse af fast ejendom beliggende i det andet kontraherende land - som omtalt i art. 6, stk. 2 - kan beskattes i dette andet land.
2. Fortjeneste ved afståelse af aktiver, der ikke består af fast ejendom, og som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i det ene kontraherende land har i det andet kontraherende land, eller ved afståelse af aktiver, der ikke består af fast ejendom, og som hører til et fast sted, som en person bosat i det ene kontraherende land anvender til udøvelse af frit erhverv i det andet kontraherende land, herunder også fortjeneste ved afståelse af selve det faste driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i det andet kontraherende land.
3. Fortjeneste ved afståelse af skibe og fly i international trafik eller aktiver, der ikke består af fast ejendom, og som hører til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i det kontraherende land, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Fortjeneste ved afståelse af alle andre aktiver end de i stk. 1, 2 og 3 nævnte kan kun beskattes i det kontraherende land, hvori afhænderen er bosat.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved anden selvstændig virksomhed oppebåret af en fysisk person, der er bosat i et kontraherende land, kan kun beskattes i dette land. Sådant indkomst kan imidlertid beskattes i det andet kontraherende land, såfremt
han i dette andet land har et fast sted, som regelmæssigt står til rådighed for ham med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted; eller
b) han opholder sig i dette andet land i en periode eller i perioder, der tilsammen overstiger 183 dage inden for en 12 måneders periode, som begynder eller slutter i løbet af det pågældende skatteår, men kun for så stor en del af indkomsten, som kan henføres til virksomhed, som er udøvet i dette andet

land i denne periode eller i disse perioder.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personlige tjenesteydelser

1. Såfremt bestemmelserne i art. 16, 18 og 19 ikke finder anvendelse, kan gage, løn og andet vederlag for personligt arbejde, oppebåret af en person, som er bosat i et af de kontraherende lande, kun beskattes i dette land, medmindre arbejdet er udført i det andet kontraherende land. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, der hidrører derfra, beskattes i dette andet land.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vederlag, som en person, der er bosat i et kontraherende land, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i det andet kontraherende land, kun beskattes i det førstnævnte land, såfremt:

modtageren opholder sig i det andet land i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er bosat i det andet land, og vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i det andet land, og

at der ikke er tale om udleje af arbejdskraft.

3. Uanset de forestående bestemmelser kan vederlag for arbejde, som udføres ombord på skibe eller fly, beskattes i det kontraherende land, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er bosat i det ene kontraherende land, i hans egenskab af medlem af en bestyrelse eller andet lignende organ i et selskab, der er bosat i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet kontraherende land. Uanset artikel 4, stk. 3 kan honorarer m.v., som nævnt i 1. punktum, til en person, der er bosat i det ene kontraherende land, fra et selskab, der er registreret i det andet kontraherende land, beskattes i det andet kontraherende land. Hvis modtageren af honoraret m.v. er bosat i det kontraherende land, hvor selskabet er registreret, kan honoraret m.v. kun beskattes i dette kontraherende land. Det udbetalende selskab er kun indeholdelsespligtig til det kontraherende land, hvor det er registreret.

Artikel 17

Kunstnere og sportsudøvere

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er bosat i det ene

kontraherende land, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller i egenskab af sportsudøver, ved hans i denne egenskab i det andet kontraherende land udøvede virksomhed, beskattes i dette andet land.

2. I tilfælde hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i det kontraherende land, i hvilket kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed, som en kunstner eller en sportsudøver, der er bosat i det ene kontraherende land, udfører i det andet kontraherende land i tilfælde, hvor besøget i dette andet land hovedsageligt betales af offentlige midler fra det førstnævnte land. I dette tilfælde kan indkomsten kun beskattes i det førstnævnte land.

Artikel 18

Pensioner

Pensioner, som udbetales fra et kontraherende land, og udbetaling fra et kontraherende land i henhold til sociallovgivningen i dette land til en person, der er bosat i det andet kontraherende land, kan beskattes i begge lande.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, som er eller umiddelbart før besøget i det ene kontraherende land var bosat i det andet kontraherende land, modtager til underhold, undervisning eller uddannelse, medens han udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed opholder sig i det førstnævnte land, beskattes ikke i dette land, for så vidt sådanne beløb hidrører fra kilder uden for dette land.

Artikel 20

Andre indkomster

1. Indkomst, der oppebæres af en i et af de kontraherende lande bosat person, og som ikke er omtalt i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan - uanset hvorfra den hidrører - kun beskattes i dette land.

2. Bestemmelserne i stk. 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt erhververen af indkomsten er bosat i et kontraherende land og har et fast driftssted eller et fast sted i det andet kontraherende land, og den rettighed eller ejendom, hvorfra indkomsten hidrører, har direkte forbindelse med den virksomhed, som drives fra det faste driftssted, henholdsvis det frie erhverv, som udøves fra det faste sted. I sådanne tilfælde skal bestemmelserne i artikel 7, henholdsvis artikel 14, finde anvendelse. I tilfælde, hvor der til et fast driftssted eller et fast sted hører en fast ejendom, beskattes indkomst af sådan ejendom dog i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6.

Kapitel IV *Formuebeskatning*

Artikel 21 *Formue*

1. Formue, bestående af fast ejendom - som omtalt i art. 6 - ejet af en person bosat i et kontraherende land og beliggende i det andet kontraherende land, kan beskattes i dette andet land.
2. Formue, bestående af aktiver, bortset fra fast ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i et kontraherende land har i det andet kontraherende land, eller i aktiver, der hører til et fast sted, der er til rådighed for en i et kontraherende land bosat person i det andet kontraherende land til udøvelse af frit erhverv, kan beskattes i dette andet land.
3. Formue, bestående af skibe og fly, der benyttes i international trafik, og af aktiver - bortset fra fast ejendom - som anvendes ved driften af sådan skibs- og luftfartsvirksomhed, kan kun beskattes i det kontraherende land, i hvilket foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Alle andre arter af formue, tilhørende en person, som er bosat i et af de kontraherende lande, kan kun beskattes i dette land.

Artikel 22 *Dødsbo*

Indtægter, som erhverves fra et dødsbo, der er bosat i det ene kontraherende land, af en modtager, der er bosat i det andet kontraherende land, kan kun beskattes i førstnævnte land.

Kapitel V *Ophævelse af dobbeltbeskatning*

Artikel 23 *Creditmetode*

1. I tilfælde, hvor en person, der er bosat i et kontraherende land, oppebærer indkomst fra eller ejer formue i det andet kontraherende land, og sådan indkomst eller formue i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i sidstnævnte land, skal det førstnævnte land tillade:
som et fradrag i den pågældende bosatte persons indkomstskat et beløb lig med den i det andet land erlagte indkomstskat;
som et fradrag i den pågældende bosatte persons formueskat et beløb lig med den i det andet land erlagte formueskat.
2. Sådanne fradrag skal imidlertid ikke kunne overstige den del af indkomst- eller formueskatten -

således som disse skatter er beregnet inden indrømmelsen af fradraget - som forholdsmæssigt falder på henholdsvis den indkomst eller den formue, som kan beskattes i det andet land.

Kapitel VI *Særlige bestemmelser*

Artikel 24 *Ikke-diskriminering*

1. Bosatte i et kontraherende land skal ikke i det andet kontraherende land kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som bosatte i det andet kontraherende land under samme forhold, især med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
2. Beskatning af et fast driftssted, som et foretagende i et kontraherende land har i det andet kontraherende land, må ikke være ugunstigere i dette andet land end beskatningen af foretagender i dette andet land, der udøver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende et af de kontraherende lande til at tilstå personer, som er bosat i det andet kontraherende land, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser, som det indrømmer de personer, der er bosat inden for dens eget område som følge af personlig stilling eller forsørgerpligt over for familie.
3. Undtagen i tilfælde, hvor bestemmelserne i art. 9, stk. 1, art. 11, stk. 4, eller art. 12, stk. 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger fra et foretagende i et kontraherende land til en person, bosat i det andet kontraherende land, ved opgørelsen af sådanne foretagenders skattepligtige indkomster være fradragsberettiget på samme vilkår, som hvis de var blevet betalt til en person, som er bosat i det førstnævnte land. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i et kontraherende land har til en person, bosat i det andet kontraherende land, ved opgørelsen af sådanne foretagenders skattepligtige formue, være fradragsberettiget på samme vilkår, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, bosat i det førstnævnte land.
4. Foretagender i et kontraherende land, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere i det andet kontraherende land bosatte personer, skal ikke i det førstnævnte land kunne underkastes nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som alle tilsvarende foretagender i det førstnævnte land er eller måtte blive underkastet.
5. Uanset bestemmelserne i art. 2 skal begrænsningerne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25 *Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler*

1. Såfremt en person mener, at foranstaltninger truffet af en eller begge de kontraherende lande, for ham medfører eller vil medføre beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i

denne overenskomst, kan han - uanset hvilke retsmidler, der måtte være fastsat i de kontraherende landes interne lovgivning - indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det kontraherende land, i hvilket han er bosat. Sagen skal indgives inden 3 år efter den første meddelelse om de foranstaltninger, der resulterer i beskatning, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i det andet land med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uanset enhver tidsfrist i den interne lovgivning i de kontraherende lande.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende lande skal ved gensidig aftale søge at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også rådføre sig med hinanden for at undgå dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke omhandles i overenskomsten.

4. De kontraherende landes kompetente myndigheder kan træde i direkte kontakt med hinanden, herunder gennem fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Kapitel VII

Slutbestemmelser

Artikel 26

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst skal have virkning fra 1. januar 2001.

2. Fra det i stk. 1 nævnte tidspunkt skal protokol mellem de to lande af 4. februar 1992 ophøre med at have virkning.

Artikel 27

Opsigelse

Overenskomsten skal forblive i kraft, indtil den opsiges af et af de kontraherende lande. Ethvert af de kontraherende lande kan opsiges overenskomsten ved at give meddelelse om opsigelse mindst 6 måneder før udgangen af et kalenderår.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtiget, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i et eksemplar på færøsk, grønlandsk og dansk, hvilke tekster har lige gyldighed.

Igaliku, den 30. august 2000.

For Færøernes Landsstyre

For Grønlands Landsstyre